

Til lovforslag nr. L 205. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 14. maj 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld (kursgevinstloven)

(Beskatning ved fraflytning m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af ministeren for skatter og afgifter stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

1) I det under *nr. 2* foreslåede § 8 B, stk. 3, indsættes efter 3. pkt.:

»Når der sker beskatning ved ophør af skattepligt for fordringer eller gæld, der har været omfattet af skattepligt efter kildeskatte-lovens § 2, stk. 1, litra d, eller selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra a, gives der dog ikke fradrag for den skat, som er betalt i den stat,

hvor person eller selskab er hjemmehørende.«

Bemærkninger

Den foreslåede § 8 B går ud på, at ophør af dansk skattepligt sidestilles med realisation, der udløser beskatning efter kursgevinstloven. Dette skal også gælde ved ophør af begrænset skattepligt vedrørende en fordring eller gæld.

§ 8 B, stk. 3, går ud på, at skat, der er betalt til fremmed stat, Færøerne eller Grønland af fortjeneste ved afståelse eller indfrielse, kan fradrages i den beregnede skat, i det omfang den udenlandske skat vedrører gevinst, der er beskattet her i landet. Fradraget kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til den danske skat. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, gives ikke fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat har et ubetinget krav på at oppebære efter overenskomsten. Dette skal forstås således, at der ikke gives dansk lempelse i de tilfælde, hvor den stat, som den skattepligtige er hjemmehørende i på tidspunktet for afståelsen eller indfrielsen, har accepteret, at Danmark har ret til at beskatte fortjeneste, som konstateres ved afståelsen eller indfrielsen.

Der skal som nævnt også ske beskatning, hvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i udlandet, ophører med at være begrænset skattepligtig efter reglerne om fast driftssted i kildeskatte-lovens § 2, stk. 1, litra

d, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, fordi det faste driftssted her i landet nedlægges. Det samme gælder for f.eks. fordringer, der udgår af det faste driftssteds skattepligtige virksomhed, f.eks. fordi fordringerne overføres til udlandet. Den udenlandske ejer af det faste driftssted her i landet er således begrænset skattepligtig af virksomhedens overskud, og denne begrænsede skattepligt omfatter også fortjeneste eller tab vedrørende fordringer eller gæld, der indgår som led i virksomheden. Der vil kunne ske dansk beskatning af kursgevinster eller -tab på fordringer eller gæld, hvis den udenlandske ejer af en virksomhed med fast driftssted her i landet afstår eller indfrier fordringer eller gæld, der har indgået som led i denne virksomhed.

Der opstår dobbeltbeskatning, hvis den udenlandske ejer også bliver beskattet i den stat, som ejeren er hjemmehørende i (bopælsstaten). Dobbeltbeskatningen bliver afhjulpet ved, at bopælsstaten nedsætter sin beskatning under hensyn til den danske kildestatsbeskatning.

Hvis Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med ejerens bopælsstat, vil det fremgå af overenskomsten, at det er bopælsstaten og ikke Danmark, som skal lempe dobbeltbeskatningen. I disse tilfælde er det nemlig aftalt, at beskatningsretten til

fortjeneste på aktiver, der ejes som led i en virksomhed med fast driftssted, tilkommer den stat, hvor det faste driftssted er beliggende (kildestaten). I andre tilfælde vil det fremgå af den internationale praksis, hvorefter det altid er bopælsstaten, der skal lempe for beskatningen i kildestaten.

Den foreslåede regel i kursgevinstlovens § 8 B går som nævnt bl.a. ud på, at når fordringer eller gæld, som har indgået i en hversvirksomhed med fast driftssted her i landet, udgår af det danske beskatningsgrundlag, skal dette sidestilles med afståelse eller indfrielse. Det kan betyde, at gevinst eller tab skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst efter kursgevinstlovens regler.

Ved afståelse eller indfrielse ville Danmark som nævnt ikke lempe for beskatningen i den stat, hvor virksomhedens ejer er hjemmehørende. Der er derfor ingen grund til, at Danmark skal lempe for bopælsstatens beskatning i de tilfælde, hvor der foretages beskatning, fordi fordringer eller gæld udgår af det danske beskatningsgrundlag.

Ændringsforslaget går derfor ud på at begrænse omfanget af den foreslåede § 8 B, stk. 3, om lempelse for udenlandsk beskatning, således at der i disse tilfælde ikke skal foretages lempelse for bopælsstatens beskatning.

Hagen Hagensen (KF) Collet (KF) Stetter (KF) Fogh Rasmussen (V)

Skrunsager Skau (V) Bente Juncker (CD) Damgaard Nielsen (FP)

Kofod-Svendsen (KRF) nfm. Jytte Hilden (S) Hans Hækkerup (S) Camre (S)

Lohmann (S) Stavad (S) fmd. Tastesen (S) Ruth Olsen (SF) Thoft (SF)

Bernhard Baunsgaard (RV)

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.